

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Jeg tvivler ikke to sekunder på, at kulturudvalget nok skal komme til Holland med den rejselyst, men vi ved, at et forslag fra hr. Arne Melchior's parti, fra mit parti, fra kristeligt folkeparti, fra retsforbundet eller fra de konservative ikke har en jordisk chance for at blive vedtaget, så længe der sidder socialdemokrater på ministerbænkene. Vi ved også alle sammen, vi der er i mindretal, hvordan vi vil have det: vi vil have en fri radio og TV med reklame. Det vil vi have, og det kan vi bare lave. Det har overhovedet ingen betydning, om vi kommer til Holland og ser deres ordning, men det er da dejligt at komme ned og se tulipanerne, der blomstrer. Jeg håber, det bliver i maj måned, så kan I jo more jer, men jeg tager ikke med. Det siger jeg på forhånd.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Den skal bruges i et forsøg på at gøre hr. Arne Melchior klogere, end han er.

I forholdet mellem Danmark og Jugoslavien er der ingen problemer af overordnet betydning eller sammenhæng. Man kan føre mere eller mindre studentikose private diskussioner mellem nogle danskere og nogle jugoslaver, men det, at de tilfældige personer, der sidder i folketingets præsidium, snakker om et eller andet med jugoslaverne og selv føler sig hanestolte over det, er uden enhver betydning for løsningen af Danmarks problemer. Punktum!

Dernæst forsøgte jeg at gøre klart, at det, vi havde vundet forståelse for igennem disse snart ni år, er, at det er nødvendigt at spare på de offentlige udgifter; og at der efter 30. januar 1971 kom noget, der hed støvsugerbånd, og hvad hr. Arne Melchior ellers var inde på, tror jeg nok skyldtes fremskridtsbevægelsen og fremskridtsbevægelsens folkelige tilslutning, ellers var vi aldrig kommet derhen til. Men som jeg sagde: der er lang vej frem endnu, før fremskridtstanken har sejret, for man skal ikke bare generelt forstå nødvendigheden af offentlige besparelser, man skal også forstå, hvor man finder de konkrete eksempler på offentlige besparelser, og dér er det jo altså, at det kniber noget så aldeles

enormt, når man kan argumentere på hr. Arne Melchior's vis og sige, at fordi noget kan forekomme fornuftigt eller ønskværdigt, skal skatteyderne også betale det. Man kan argumentere for, at skatteyderne burde betale mindst 10 billioner kr. hver måned, når man anvender hr. Arne Melchior's kriterier på, hvad der skal betales for, men det kan man nu engang ikke, når det månedlige produkt her i landet er, at der skabes varer for et eller andet med 30 mia kr.

Der er lang vej endnu, til vi når nogle konkrete spareresultater, men vi maser på. Dette her er et sagligt forsøg, og det skal ikke trækkes ned i det smuds, som hr. Arne Melchior kørte frem med, ved at sige, at det var tarveligt popjageri, og hvad der ellers blev sagt. Det har det intet at gøre med. Dette her er et sagligt forslag, der skal bidrage til at klare landet Danmarks problemer, som hr. Arne Melchior i sin rejseiver åbenbart er flintrende ligeglad med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udvalget for forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forespørgsel til miljøministeren:

Forespørgsel af Svend Erik Hovmand (V) m. fl.:

»På baggrund af regeringens landsplanredegørelse af 15. december 1979 ønskes oplyst, hvilke planer regeringen har for at tilgodese lokale ønsker om at sikre landsbyer og mindre bysamfund.«

(Forespørgsel nr. 13. Anmeldt 15/1 80. Fremme af forespørgslen vedtaget 17/1 80).

Forhandling